

ACUL DE GRAVURĂ al lui LUCA

2021

Un ghid de ucenicizare practică pentru
ucenicii lui Hristos din Biserica Harul Titan

Evanghelia după Luca

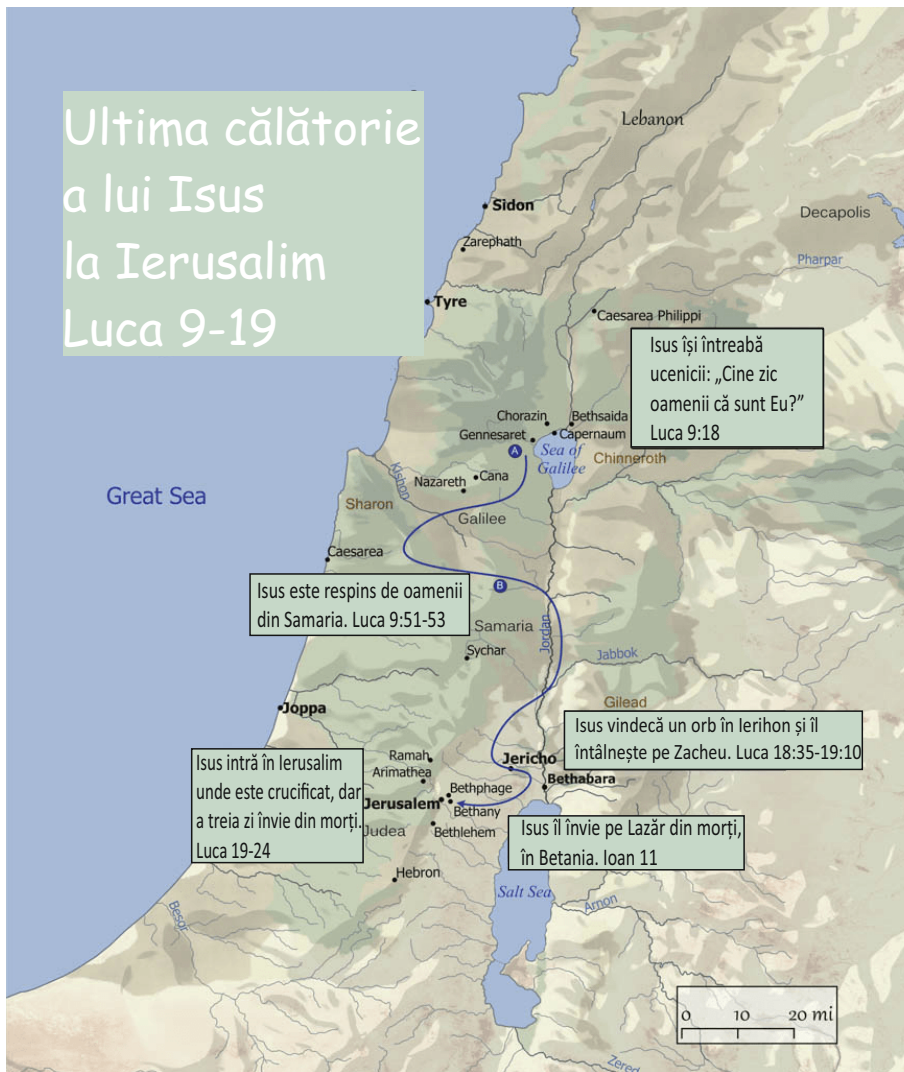
IMAGINEA DE ANSAMBLU

Înainte de a începe să citești cuvintele, frazele, versetele care formează textul biblic, familiarizează-te cu imaginea de ansamblu, atât a întregii evanghelii a lui Luca, cât și a capitolului 10:1-42.

- Prefața 1:1-4
- Nașterea și copilăria 1:5-2:52
- Lucrarea lui Ioan Botezătorul 3:1-20
- Începutul lucrării lui Isus 3:21-4:13
- Lucrarea lui Isus în Galileea 4:14-9:50
- **Drumul din Galileea spre Ierusalim 9:51-19:44**
- Lucrarea lui Isus în Ierusalim 19:45-21:38
- Crucificarea și învierea 22:1-24:49
- Epilogul 24:50-53

Este important să observăm că cea mai consistentă parte a *Evangheliei după Luca*, din punct de vedere cantitativ, este secțiunea care prezintă drumul spre Ierusalim. Metafora drumului, a căii, este importantă pentru Luca, el numind întreaga credință creștină „Calea” (vezi Fapte 9:2; 22:4; 24:22; compară și cu Ioan 14:6).

Calea credinței este calea uceniciei, calea crucii, după cum a spus Isus: „**Dacă** voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.” (Luca 9:23).

Luca 10:1-42 - O privire de ansamblu

După ce ți-ai format o imagine de ansamblu asupra Evangheliei lui Luca și după ce ai localizat pe hartă ultima călătorie a lui Isus la Ierusalim, acum este important să ai imaginea de ansamblu a capitolului 10, pe care îl vom studia în săptămânile următoare. **Citește Luca 10:1-42.**

Luca 10:1-9 După aceea Domnul a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici, și **i-a trimis doi câte doi înaintea Lui**, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El. Și le-a zis: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său. Duceți-vă; iată, **vă trimit** ca pe niște miei în mijlocul lupilor. Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte, și să nu întrebați pe nimeni de sănătate pe drum. În orice casă veți intra, să ziceți întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta!” Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri ea se va întoarce la voi. Să rămâneți în casa aceea, și să mâncați și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă. În oricare cetate veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mâncați ce vi se va pune înainte; să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo, și să le ziceți: „**Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat** de voi.”

Luca 10:10-16 Dar în oricare cetate veți intra, și **nu vă vor primi**, să vă duceți pe ulițele ei, și să ziceți: „**Scuturăm împotriva** voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși să știți că **Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat** de voi.” Eu vă spun că, în ziua judecății va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea. Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă. De aceea, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până în Locuința morților. Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce **M-a trimis** pe Mine.”

Luca 10:17-24 Cei șaptezeci s-au întors **plini de bucurie**, și au zis: „Doamne, chiar și **dracii** ne sunt supuși în Numele Tău.” Isus le-a zis: „Am văzut pe **Satana** căzând ca un fulger din cer.” Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată **puterea vrăjmașului**: și nimic nu vă va putea vătăma. Totuși, **să nu vă bucurați** de faptul că **duhurile** vă sunt supuse;

ci) bucurăți-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” În ceasul acela, Isus **S-a bucurat** în Duhul Sfânt, și a zis: „Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.” Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.” **(Apo) S-a întors spre** ucenici, și le-a spus de o parte: „Ferice de ochii care văd lucrurile, pe care le vedeți voi! Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit.”

Luca 10:25-37 Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și l-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” „Bine ai răspuns”, i-a zis Isus; „fă așa, și vei avea viața veșnică.” Dar el, care vroia să se îndreptățească, a zis lui Isus: „Și cine este aproapele meu?” Isus a luat din nou cuvântul, și a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături. Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înainte pe alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănile, și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, și i-a zis: „Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere.” Care dintr-acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” „Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus.

Luca 10:38-42 Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Și o femeie, numită Marta, l-a primit în casa ei. Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui. Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El, și l-a zis: „Doamne, nu-Ți pasă că soru-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i dar să-mi ajute.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.”

Luca 10:1-42 Cutia biblică de rezonanță

Isus a pornit hotărât spre Ierusalim, ca să instaureze Împărăția lui Dumnezeu. Când îi trimite pe cei șaptezeci de ucenici în misiune Isus le cere să proclame acest adevăr, deopotrivă celor ce îi primesc și celor ce îi resping: „**Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!**”. În capitolul 11:2 citim că Isus îi învață pe ucenici să se roage: „**Vie Împărăția Ta!**”. Care era însă natura acestei Împărății a lui Dumnezeu? Natura spirituală a Împărăției este cel mai bine descrisă de cuvintele Mântuitorului: „**Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer. Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului!**”. Dacă dușmanul care trebuie învins este spiritual, dacă războiul este unul spiritual, atunci și Împărăția este de natură spirituală. Acesta este modul în care Isus înțelege Împărăția și este foarte diferit de modul în care ucenicii Lui percepeau apropierea Împărăției lui Dumnezeu, pentru că ei aveau o altă cutie de rezonanță. Pentru ei Împărăția era înțeleasă în termeni politici, având cutia de rezonanță biblică din Daniel 2:44 și cutia de rezonanță istorică din revolta macabeilor (sec.II î.H.). Înainte de intrarea în Ierusalim ei erau convinși că Isus va instaura politic Împărăția (Luca 19:11).

OBSERVĂ ————— **INTERPRETEAZĂ** ————— **CORELEAZĂ** ————— **APLICĂ**

Textul biblic - Luca 10:1-9

Luca 10:1-9 După aceea **Domnul** a mai rânduit alți șaptezeci de ucenici, și **i-a trimis doi câte doi înaintea Lui**, în toate cetățile și în toate locurile, pe unde avea să treacă El. Și le-a zis: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe **Domnu** secerișului să scoată lucrători la secerișul Său. Duceți-vă; iată, **vă trimit** ca pe niște miei în mijlocul lupilor. Să nu luați cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălțăminte, și să nu întrebați pe nimeni de sănătate pe drum. În orice casă veți intra, să ziceți întâi: „Pacea să fie peste casa aceasta!” Și dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămâne peste el; altminteri ea se va întoarce la voi. Să rămâneți în casa aceea, și să mâncați și să beți ce vi se va da; căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblați din casă în casă. În oricare cetate veți intra și unde vă vor primi oamenii, să mâncați ce vi se va pune înainte; să vindecați pe bolnavii care vor fi acolo, și să le ziceți: „**Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!**”

Puneți întrebări textului pentru a înțelege ce adevăr vrea să transmită Duhul Sfânt prin acest pasaj.

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a aceluși adevăr.

Adevăruri și aplicații despre Isus. Cum este numit?

Adevăruri și aplicații despre ucenici. Câți erau? Cine i-a rânduit? Unde și cum i-a trimis? De ce i-a trimis? (Corelează Luca 10:1-3 cu Matei 10:1 și Marcu 6:7)

Adevăruri și aplicații despre resursele oferite când au fost trimiși.

Adevăruri și aplicații despre mesajul pe care trebuiau să îl transmită în fiecare casă unde erau primiți.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

De ce a mai rânduit Isus încă 70 de ucenici (după unele manuscrise, chiar 72)? Unde mai regăsim acest număr de oameni în istoria evreilor? (Numeri 11:16, 24-27)

Ce învățăm din creșterea numărului de ucenici trimiși și mărimea secerișului? Astăzi de câți ucenici credeți că ar fi nevoie?

Ce poate să însemne expresia „miei în mijlocul lupilor” în contextul acesta?

Cu ce resurse au fost trimiși în misiune? De ce? Care sunt scuzele noastre pentru care nu mergem în misiune? Sunt valide în lumina acestui pasaj?

În ce sens și astăzi suntem trimiși *înaintea* lui Isus, cu mesajul: „Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi!”

Stabiliți o **acțiune misionară** cu grupul de ucenicizare (data, locul), în care să mergeți și să anunțați că vine Isus și Își instaurează Împărăția. Sărbătoarea Crăciunului este o bună ocazie să ducem vestea Împărăției!

Luca 10:10-16 O privire de ansamblu

Înainte de a-i trimite pe ucenicii Lui să facă ceea ce Îl văzuseră pe El făcând până atunci, Isus îi avertizează că nu toți vor primi mesajul lor și le oferă o imagine de ansamblu a istorei respingerii, de la Sodoma la „ziua judecății”; altfel spus, de la *Geneza* la *Apocalipsa*. Misiunea ucenicilor nu trebuia să se poticnească de respingerea unora. De la început și până astăzi evanghelia Împărăției este primită de unii și respinsă de alții, după cum Domnul Împărăției a fost primit de puțini și respins de cei mai mulți. În timp ce își mută cartierul general spre sud, plecând din Galileea spre Ierusalim, Isus avertizează cetățile din nordul Israelului unde lucrase aproximativ doi ani. „Vai”-urile rostite față de Horazin, Betsaida, Capernaum și chiar față de cetățile feniciene Tir și Sidon, unde ajunsese și făcuse minuni Isus, demonstrează că responsabilitatea este direct proporțională cu oportunitatea de care am beneficiat.

Luca 10:10-16 Cutia biblică de rezonanță

În gândirea iudaică, venirea Împărăției lui Dumnezeu era echivalentă cu venirea „zilei Domnului”, a cărei esență era judecata națiunilor și restaurarea Israelului (vezi Ioel 1:15; 2:1-2, 23, 30-31; 3:1-2, 12, 16, 17, 20, 21). Ioel, dar nu numai el, anunță „ziua Domnului”, „ziua aceea mare și înfricoșată”, când națiunile vor fi judecate în Valea lui Iosafat, iar Ierusalimul va fi restaurat și Domnul va împărăți în Sion. Aceasta era cutia de rezonanță a ucenicilor când se gândeau la Împărăția lui Dumnezeu. Ostilitatea față de Israel, ca reprezentant al Împărăției în Vechiul Testament, avea să fie aspru pedepsită. Respingerea ucenicilor lui Isus, care aduceau vestea bună că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de noi prin Isus, avea să fie, de asemenea, pedepsită în ziua judecății. În gândirea evreiască „ziua judecății” era echivalentă cu inaugurarea Împărăției. Isus însă aduce o altă perspectivă asupra Împărăției și judecății. Împărăția este inaugurată acum la prima venire a Împăratului, dar va fi instaurată deplin la a doua venire a Împăratului. Ei mergeau la Ierusalim și aveau să-L proclame ca Împărat, fiul lui David, dar în loc să judece lumea, El avea să fie judecat de romani și avea să moară ca „rege al iudeilor”. Taina pe care ucenicii nu o știau era Învierea și a doua venire a Împăratului, pentru judecata celor ce L-au respins pe El sau pe ei, care au mers în Numele Lui.

Textul biblic - Luca 10:10-16

Dar în oricare cetate veți intra, și **nu vă vor primi**, să vă duceți pe ulițele ei, și **să ziceți**: „**Scuturăm împotriva** voastră, chiar și praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuși **să știți** că **Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat** de voi.” Eu vă spun că, în ziua judecării va fi mai ușor pentru Sodoma decât pentru cetatea aceea. Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit stând în sac și cenușă. De aceea, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. Și tu, Capernaume, vei fi înălțat oare până la cer? Vei fi pogorât până în Locuința morților. Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; și cine vă nesocotește pe voi, pe Mine Mă nesocotește; iar cine Mă nesocotește pe Mine, nesocotește pe Cel ce **M-a trimis** pe Mine.”

Puneți întrebări textului pentru a înțelege ce adevăr vrea să transmită Duhul Sfânt prin acest pasaj.

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a acelu adevăr.

Adevăruri și aplicații despre atitudinea ucenicilor lui Isus când sunt respinși ca ambasadori ai Împărăției.

Adevăruri și aplicații despre „ziua judecății”.

Adevăruri și aplicații despre relația dintre ucenici-Isus-Tatăl.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Cum putem să facem practic față descurajării, atunci când oamenii resping evanghelia Împărăției, și să nu renunțăm la a o vesti?

Ce ar însemna pentru noi astăzi „scuturarea prafului” în fața celor ce resping evanghelia?

Amintiți-vă care este mesajul complet al evangheliei, care conține vestea bună a mântuirii, dar și avertizarea judecății, pentru cei care nu se pocăiesc.

Discutați despre responsabilitatea mare a celor care au avut acces la evanghelia, a copiilor crescuți în familii de pocăiți, care au văzut și auzit de toate minunile lui Isus. Ei trăiesc în „Capernaum” astăzi și vor fi aspru judecați în ziua judecății, dacă nu se pocăiesc.

Luca 10:17-24 O privire de ansamblu

Întoarcerea celor șaptezeci de ucenici din misiune este uluitoare. Pe de-o parte, pentru că ucenicii se întorc plini de bucurie, victorioși, deși au fost trimiși ca miei în mijlocul lupilor. În mod uimitor, mieii au biruit lupii! Pe de altă parte, este uimitor că Isus le temperează și le corectează bucuria. Faptul că dracii le erau supuși ucenicilor se datora faptului că Domnul ucenicilor l-a biruit pe domnul dracilor și „Satana a căzut ca un fulger din cer”. Războiul de pe pământ poate fi câștigat pentru că a fost câștigat mai întâi în cer. Totuși, motivul bucuriei noastre trebuie să fie că noi, care eram supuși diavolului, avem acum numele scrise în ceruri. Să ne bucurăm, pentru că avem acces la această revelație prin **Duhul Sfânt**: că **Tatăl** a dat toată autoritatea **Fiului**. Să ne bucurăm, pentru că noi vedem împlinite astăzi lucrurile care au fost profețite de demult, că puterea șarpelui a fost zdrobită, că Satana, acuzatorul nostru, a fost aruncat din cer.

Luca 10:17-24 Cutia biblică de rezonanță

În gândirea iudaică, exorcizarea denota o mare autoritate spirituală, pentru că însemna acces în lumea spiritelor și putere asupra lor. Să ne amintim de Simon, vrăjitorul din Samaria, care era fascinat de minunile performat de Filip în Numele lui Isus și de exorcistii iudei din Efes, care au încercat să folosească numele lui „Isus pe care îl predică Pavel”, ca să scoată un duh rău. Însă duhul cel rău nu le-a recunoscut autoritatea și i-a schingiuit teribil, astfel că au auzit „toți iudeii și toți grecii care locuiau în Efes, și i-a apucat frica pe toți, și Numele Domnului Isus era proslăvit” (Fapte 19:13-17). Cu o astfel de gândire au plecat cei șaptezeci în misiune și de aceea a fost singurul lucru menționat la întoarcerea lor. Și într-adevăr, Împărăția lui Dumnezeu pe care trebuiau să o anunțe ei înseamnă un război spiritual cu împărăția întunericului. Cel mai important este Numele care este invocat pentru a porunci duhurilor rele. Numele însemna identitatea și autoritatea persoanei. Dumnezeu i-a dat lui Isus Numele care este mai presus de orice nume, în sensul că are autoritatea cea mai înaltă. În Numele lui Isus se va pleca orice genunchi și orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul.

Textul biblic - Luca 10:17-24

Cei șaptezeci s-au întors **plini de bucurie**, și au zis: „Doamne, chiar și **dracii** ne sunt supuși în Numele Tău.” Isus le-a zis: „Am văzut pe **Satana** căzând ca un fulger din cer.” Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată **puterea vrăjmașului**: și nimic nu vă va putea vătăma. Totuși, **să nu vă bucurați** de faptul că **duhurile** vă sunt supuse; ci **bucurați-vă** că numele voastre sunt scrise în ceruri.” În ceasul acela, Isus **S-a bucurat** în Duhul Sfânt, și a zis: „Tată, Doamne al cerului și al pământului; Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă așa ai găsit cu cale Tu.” Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu știe cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.” Apoi **S-a întors spre** ucenici, și le-a spus de o parte: „Ferice de ochii care văd lucrurile, pe care le vedeți voi! Căci vă spun că mulți proroci și împărați au voit să vadă ce vedeți voi, și n-au văzut, să audă ce auziți voi, și n-au auzit.”

Puneți întrebări textului pentru a înțelege ce adevăr vrea să transmită Duhul Sfânt prin acest pasaj.

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a aceluia adevăr.

Adevăruri și aplicații despre bucuria ucenicului întors din misiune.

Adevăruri și aplicații despre războiul spiritual. Corelează cu Efeseni 6:10-20 și alte pasaje relevante.

Adevăruri și aplicații despre bucuria în Duhul Sfânt sau bucuria ca rod al Duhului Sfânt. Care sunt motivele spirituale ale bucuriei ucenicului?

Adevăruri și aplicații despre revelarea adevărilor spirituale „pruncilor”, nu „celor înțelepți și pricepuți”. Corelează cu 1 Corinteni 1:17-2:16.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Cum putem cultiva bucuria duhovnicească chiar de la începutul anului 2022?

Discutați despre descoperiri spirituale de care ați avut parte anul trecut .

Reamintiți care este misiunea Bisericii în lume. Discutați despre războaie în care ucenicii trebuie să se implice și altele în care nu trebuie să se implice.

Reafirmați **misiunea grupului** dvs. de ucenicizare **pentru anul 2022**.

Luca 10:25-37 O privire de ansamblu

Următoarele două paragrafe, din Luca 10:25-37 și 10:38-42, prezintă două extreme în ce privește relația dintre cunoaștere și fapte: cunoaștere multă fără fapte (Învățătorul Legii) și fapte multe fără a acorda prioritate cunoașterii (Marta). Niciuna dintre aceste extreme nu este recomandată pentru ucenicii lui Isus. Mântuitorul este prezentat tot de Luca drept un „profet puternic în **fapte și în cuvinte**, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului popor.” (Luca 24:19); iar în debutul cărții Faptele apostolilor, Luca spune că a prezentat în evanghelia sa „tot ce a început Isus **să facă și să învețe** pe oameni” (Fapte 1:1). Ajunge ucenicilor să fie ca Învățătorul lor, adică să îmbine faptele și cunoașterea, teoria și practica, **să unească cu credința** lor fapta și **cu fapta, cunoștința** (2 Petru 1:5). Învățătorul Legii îl testează pe Isus la teorie, dar Isus îl testează pe învățător la practică. Marta era foarte bună la lucrurile practice, dar Isus o invită să și învețe. „Viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.” (Ioan 17:3).

Luca 10:25-37 Cutia biblică de rezonanță

Învățătorul Legii părea interesat de viața veșnică, dar nu era interesat să-L cunoască pe Isus, pentru că el avea cutia lui de rezonanță în ce privește viața veșnică. El știa răspunsul. Era sigur pe el și voia doar să-L testeze pe Isus, dacă știe așa bine ca el. Pentru un expert al Legii mozaice, viața veșnică depindea de împlinirea Legii care putea fi sintetizată în cele două mari porunci: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău... și pe aproapele tău...” (Deut. 6:5; Levitic 19:18). Asemenea lui Saul din Tars, un alt expert al Legii, și acesta probabil că se considera fără prihană, în ce privește neprihănirea pe care o dă Legea. Isus însă, după ce îi dă calificativul „Bine” pentru răspuns, îl provoacă să treacă de la teorie la practică pentru a avea viața veșnică. Nu că viața veșnică ar putea fi obținută prin faptele Legii, deși aceasta era concepția Vechiului Testament, ci Isus vrea să spună că adevărata cunoaștere și iubire a lui Dumnezeu trebuie să se vadă pe orizontală, în relația cu semenii. Dorința de autoîndreptățire, specifică fariseilor și experților Legii, îl determină pe acesta să își recunoască ignoranța în ce privește relația cu semenii lui. Cine este aproapele meu? Isus nu îl dezamăgește, acceptă provocarea și relatează una dintre cele mai cunoscute parabole, pe care doar Luca o înregistrează în scris.

Textul biblic - Luca 10:25-37

Un învățător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus și l-a zis: „Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” El a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuți.” „Bine ai răspuns”, i-a zis Isus; „fă așa, și vei avea viața veșnică.” Dar el, care vroia să se îndreptățească, a zis lui Isus: „Și cine este aproapele meu?” Isus a luat din nou cuvântul, și a zis: „Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între niște tâlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, și l-au lăsat aproape mort. Din întâmplare, se cobora pe același drum un preot; și, când a văzut pe omul acesta, a trecut înaintea pe alături. Un Levit trecea și el prin locul acela; și când l-a văzut, a trecut înaintea pe alături. Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el, și când l-a văzut, i s-a făcut milă de el. S-a apropiat de i-a legat rănilor, și a turnat peste ele untdelemn și vin; apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, și a îngrijit de el. A doua zi, când a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangului, și i-a zis: „Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere.” Care dintr-acești trei ți se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tâlhari?” „Cel ce și-a făcut milă cu el”, a răspuns învățătorul Legii. „Du-te de fă și tu la fel”, i-a zis Isus.

Puneți întrebări textului pentru a înțelege ce adevăr vrea să transmită Duhul Sfânt prin acest pasaj.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Cum se manifestă astăzi atitudinea învățătorului care îl ispitește pe Isus cu întrebări teologice?

Care este învățătura centrală din parabola „Samariteanului milostiv”? Cum poate fi actualizată pentru sec. XXI?

Corelați învățătura din parabola „Samariteanului milostiv” cu alte pasaje prescriptive din epistolele lui Pavel, Iacov, Ioan. Cum se aplică în familie, biserică, societate în anul 2022?

Planificați la nivelul personal și la nivelul grupului câteva acțiuni pentru următoarele două săptămâni, în care să facem și noi la fel ca samariteanul milos și nu ca preotul și levitul religios.

Analizează-ți viața de credință în lumina acestui pasaj.

Tu ai viața veșnică prin credința în Isus? Dacă da, se vede în relațiile tale? Unești tu credința cu fapta? Cum?

Dacă nu, cere-I lui Isus astăzi să îți dea viața veșnică! (1 Ioan 5:11-12)

Luca 10:38-42 O privire de ansamblu

Acest paragraf începe cu expresia: „Pe când era **pe drum** cu ucenicii Săi...”. Isus își continuă drumul hotărât spre Ierusalim. Luca este singurul care menționează această întâmplare și astfel completează textul din Ioan 11, din care aflăm alte detalii despre familia Martei și a Mariei. Întrucât în Luca 17:11 ni se reamintește că „Isus mergea spre Ierusalim și a trecut printre Samaria și Galileea”, iar în acest text din Luca 10:38 ni se spune că „a intrat într-un sat... și Marta l-a primit în casa ei...”, putem interpreta în cel puțin două moduri: ori Luca nu scrie în ordine cronologică, ori Marta locuia în acel moment în alt sat și ulterior s-a mutat în Betania. Cel mai probabil, Luca a inserat întâmplarea în acest loc, după relatarea cu învățătorul Legii, pentru a nu lăsa impresia cuiva că viața veșnică se poate câștiga prin fapte. Marta era foarte ocupată cu multă slujire, dar asta nu-i asigura viața veșnică. Isus îi atrage atenția că un singur lucru trebuie, cel pentru care a optat Maria, sora ei. Astfel teologia mântuirii este echilibrată: credința fără fapte este moartă, dar și faptele fără credință duc, în final, la moarte veșnică.

Luca 10:38-42 Cutia biblică de rezonanță

Ospitalitatea este una dintre cele mai înalte virtuți în Orient. Observăm aceasta încă din cartea Genezei, când Avraam îi invită pe cei trei bărbați străini, care călătoreau în zăduful zilei, să se odihnească puțin la umbră sub stejarii lui Mamre și le cere permisiunea să le spele picioarele, ca semn al ospitalității (Geneza 18:1-4). De asemenea, Avraam i-a cerut Sarei să pregătească o masă în regim de urgență pentru cei trei oaspeți, a cerut unui servitor să taie un vițel și să îl gătească repede, apoi el însuși i-a slujit la masă pe oaspeții săi. Cu această bogată tradiție a ospitalității, Marta când aude că vine Isus îl invită „în casa ei”, spune Luca. Această expresie lasă de înțeles că Marta era stăpâna casei, poate cea mai vârstnică dintre cei trei frați. Însă nu era suficient că i-a oferit umbra casei, ci trebuia să ofere și ceva de mâncare. Dacă Avraam a trebuit să gătească pentru trei bărbați, Marta trebuie să gătească cel puțin pentru treisprezece bărbați oaspeți. Este de înțeles frustrarea Martei când o vede pe sora mai mică, Maria, stând pur și simplu și ascultând cuvintele Mântuitorului, lăsând-o singură să slujească.

Textul biblic - Luca 10:38-42

Pe când era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Și o femeie, numită Marta, l-a primit în casa ei. Ea avea o soră numită Maria, care s-a așezat jos la picioarele Domnului, și asculta cuvintele Lui. Marta era împărțită cu multă slujire, a venit repede la El, și l-a zis: „Doamne, nu-Ți pasă că soru-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i dar să-mi ajute.” Drept răspuns, Isus i-a zis: „Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi și te frământă tu, dar un singur lucru trebuie. Maria și-a ales partea cea bună, care nu i se va lua.”

Puneți întrebări textului pentru a înțelege ce adevăr vrea să transmită Duhul Sfânt prin acest pasaj.

Scrieți mai jos **adevărurile descoperite** de Duhul Sfânt în acest paragraf și **o aplicare în viața personală** a acelu adevăr.

Adevăruri și aplicații despre Domnul Isus.

Adevăruri și aplicații despre ospitalitate.

Adevăruri și aplicații despre implicarea în gospodărie.

Adevăruri și aplicații despre părtășia cu Isus acasă.

Adevăruri și aplicații despre priorități și echilibru între preocuparea pentru cele trupești și cele sufletești.

Întrebări și aplicații suplimentare de discutat în grup

Cum se poate manifesta astăzi ospitalitatea între noi în București, chiar și în vremuri de pandemie?

Discutați despre implicarea în treburile gospodărești a tuturor celor din casă: soț, soție, copii etc.

Cum putem alege „partea cea bună” ca Maria, fără să o neglijăm pe „Marta”?

Cum se manifestă dezechilibrul „Marta și Maria” în viața Bisericii „Harul”?

Stabilește un timp zilnic de părtășie în rugăciune și Cuvânt, dar și un timp zilnic de slujire practică acasă, în primul rând, apoi și la biserică sau alt loc.
